

разбираше че за да оздравятъ политическата си свобода, Американцитѣ ще употребятъ толкозъ залѣганье, колкото сж показали упорнитѣ имъ прадѣди за придобиваньето на религиозната си свобода. Английския парламентъ не прие послѣдната просба на колонитѣ, отправена до метрополията за премиряване съ нея, ако тя махне биллитѣ, които посѣгахъ на тѣхнитѣ правдини. Даже при това парламента тури Американцитѣ вѣнъ отъ кралевския миръ и вѣнъ отъ защитата на короната. На туй неприятелско прогласяване нѣмаше съ що да са отговори по-добръ освѣнъ съ обявяваньето на независимостъта. Настанж за Америка минутата да са отдѣли съвсѣмъ отъ Англия, всички духове бѣхъ расположени за туй до колкото трѣбаше.

Споредъ рапорта на комиссията, съставена отъ Венеамина Франклина, отъ Тома Джеферсона, отъ Джона Адамса, Рожера Шермана и отъ Филиппа Ливингстона, конгресътъ обяви на 4 Юлий 1776 година че тринайсетъ колонии по-семъ-сега ставатъ свободни и не подчинени на британската корона, че тѣ са отказватъ отъ всѣка политическа връзка съ Англия и съставятъ свободни и независими щати, подъ името *Съединени Щати* въ Америка. Туй достопамятно прогласяване на американската независимостъ бѣше написано отъ адвокати на Виргиния Джеферсона. То са отличавахе съ величието на мислитѣ си, съ мъжествената простота на езика си, достойни да осветятъ препоражданьето на народа. За първи пѣтъ правдинитѣ на народъ бѣхъ основани върху